

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An repetendæ sint Confessiones pœnitentis, qui numerum
peccatorum gravium hactenus non expressit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

periculo confiteri potest; Complex verò minus illicitum habeat ad peccandum, si sciat totum delictum in sacro Tribunali manifestatum iri; tum denique, quia sic longè communiùs judicant DD. ex quorum sensu maximè pendet, quanam causa censeatur rationalis, & sufficiens; quibus proin bonis tantillum illud incommodum complicitis, præsertim ejus culpa causatum, nequaquam præponderat; cum ipse etiam pœnitens eandem ob causam similem jacturam existimationis, & famæ apud Confessarium complicitis negligere teneatur. Ex quibus constat, argumentum adversariorum in oppositum supra relatum non fore efficax, & convincens. Unde dicendum est tanquam communiùs, & longè probabiliùs in posito casu licitam esse complicitis manifestationem, & hoc ipso etiam debitam, ut censent plerique hujus sententiæ Patroni; quia omnis causa, quæ nos excusat ab integritate Confessionis, reduci solet à DD. ad impotentiam physicam, aut moralem: atqui nec datur impotentia physica, nec moralis, si licitè potes Complicem manifestare. Præterea quando lex est certa, & exemptio tantum dubia, standum est lege certa; in posito autem casu lex integræ Confessionis est certa; exemptio verò propter infamiationem Complicitis est valde dubia, & incerta: ergo. Unde

Vasq. l. c. ait, concessa priori doctrina, hanc posteriorem certam esse, quòd scilicet Complex debeat in eo casu manifestari. Dixi tamen supra, si pœnitens aliter tunc confiteri nequeat; quia si commodè potest Confessionem in aliud tempus differre, vel nancisci alium Sacerdotem, cui ipse confiteatur, & cui Complex sit ignotus, utique vitari debet infamatio Complicitis, ut omnes farentur, teste Suarezio l. c. quia non apparet, unde tunc proveniat tibi jus in alterius famam, ut colligitur ex supra dictis, patetque ex iis, quæ alibi fusiùs hac de re dicta sunt in libello de Confess. & Commun.

Ad 2. Q. R. Cum communi 201
per se repetendas esse Confessiones Simplificianis, ut patet ex alibi dictis. Ratio desumitur ex Concilio Tridentino, quod *Sess. 14. c. 5. & 7.* requirit Confessionem omnium mortalium tam quoad speciem, quàm quoad numerum: ergo licet Simplificianus ex ignorantia inculcata validè hactenus fuerit absolutus, non expresso numero, semper tamen manet obligatio numerum explicandi, ubi ejus necessitatem intellexerit v. gr. in Confessione, Concione, Catechismo &c. Nihilominus non teneri Confessarium imponere Simplificiano repetitionem Confessionum, in quibus numerus non fuit expressus, probabiliter censent.

D 3

Henriq.

Henriq. l. 2. de pœnit. c. 3. n. 10.
Fagund. l. 3. c. 4. n. 10. Dicastill.
de pœnit. tr. 8. D. 9. n. 57. & alii;
quia cum tales homines bona fide
procedant, & ordinariè unifor-
mem ferè vivendi rationem tene-
ant, facilè prudens Confessarius
ex Confessione unius anni conji-
cit, quantum aliis annis peccave-
rit, ut ita virtualis numeri expli-
cacio interveniat: Adde tamen
magnâ hîc prudentiâ Confessarii
opus effectum circa bonam fidem,
tum circa hanc uniformem vi-
vendi rationem; sæpè enim con-
tingere potest, ut non absque con-
scientiæ remorsu sic obiter confi-
teantur, ut pro diversis occasioni-
bus magna sit inæqualitas numeri
hoc v. g. quàm aliis annis, quo
in casu, nisi aliter ex circumstan-
tiis colligi possit, utique repeti-
tio Confessionum instituenda, &
numerus apertè, quantum fieri
potest, explicandus est, ut patet
ex ante dictis.

Cæterum notat hîc Vasq. in 3.
q. 93. a. 3. dub. 7. rusticos, aliòs-
que rudiores homines, si absque
prævio examine ad Confessionem
accedant, non facilè remittendos,
ut Secum ipsis prius examen insti-
tuant, sed paucis interrogationi-
bus juvandos, & expediendos esse;
nec debere interrogationes esse
molestas, longas, & enucleatas,
sed Statui, & qualitati cujusque
pœnitentis convenientes.

Ad 3. Q. 1. Membrum notan- 202
dum, actus humanos alios esse
homogenios, id est, similes, uni-
formes, & ejusdem speciei, qui
circa idem objectum, vel perso-
nam versantur; Alios heteroge-
nios, seu dissimiles, qui vel à di-
versa persona, vel ab eadem, sed
diverso modo prodeunt, vel in
objectum diversum tendunt.

Rursus alios dici consumatos,
qui vel interiùs, vel exteriùs per-
ficiuntur, & de se ad alium actum,
vel opus complendum non ordi-
nantur; alios verò dici non con-
sumatos, qui vel ex se, vel ex
communi operandi modo velut
media, ac dispositiones, vel cir-
cumstantiæ, partes, aut comple-
menta ad alium actum, aut opus
complendum ordinantur. Hoc
notato.

R. Teneri utique Simplicianum
exprimere numerum copularum
uno etiam concubitu habitatum,
quia sunt peccata distincta, nec
unum respicit, & ordinatur ad al-
terum; opera enim homogenia,
quæ successivè patrata plurium
completarum actionum nomine
veniunt, juxta communem DD.
totidem sunt numero distincta pec-
cata, quamvis eodem continuo
pravæ libidinis proritu fiant. Sic
qui cum eadem uno concubitu
tres habet copulas, tres commit-
tit fornicationes; qui eodem fu-
roris